Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адміністрація и Експедиція подъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Газеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 252. Пятниця 8-(20) падолиста 1891. Рôкъ I.

Рада державна.

20-те засѣдане Палаты пословъ зъ д. 18 падолиста 1891 р.

Палата пословъ радила вчера надъ проектомъ закона о удержавненю зелѣзницѣ Кароля Людвика.

Пос. Вашатый казавъ, що не мае нѣчого противъ того удержавненя, запытувавъ однакожь, длячого Пôвнôчну зелѣзницю свого часу не удержавнено? Вôнъ вносивъ дальше, щобы правительство удержавнило ческу Захôдну зелѣзницю, коли скôнчить ся еи концесія.

Міністеръ торговлѣ пôднѣсъ, що правительство черезъ удержавнене зелѣзницѣ Кароля Людвика сповняе якъ бажане Рады державнои такъ такожь и галицкого Сойму. Предложеный проектъ забезпечуе въ рôвнôй мѣрѣ интересы державы, якъ такожь справедливй жаданя акціонеровъ. Тарифа особова зелѣзниць державныхъ буде заведена на шляхахъ зелѣзницѣ Кароля Людвика вже зъ Новымъ рокомъ, але тарифа фрахтова ажь зъ днемъ 1 липня 1892 р., бо безпроволочне примѣнене еи стрѣтило бы на великй трудности технічнй. П. міністеръ застерѣгае ся рѣшучо противъ напастей зъ причины вôдновленя привилею Пôвнôчнои зелѣзницѣ. При вôдповѣднôй нагодѣ предложить правительство причины того вôдновленя. Фондъ зелѣзницѣ Кароля Людвика думае правительство ужити въ першôмъ рядѣ на збôльшене табору тои зелѣзницѣ, при чôмъ буде такъ поступати, якъ при удержавненю зелѣзницѣ Архікн. Альбрехта.

Пос. Шавпъ вносивъ, щобы ухвалити, що фонды зелѣзницѣ Кароля Людвика будуть ужитй на цѣли инвестіційнй тои самои зелѣзницѣ, и домагавъ ся, щобы въ буджетѣ на 1893 р правительство додатково зажадало вôдповѣдного призволеня.

Опôсля розпочала ся дальша дебата буджетова надъ статомъ міністерства фінансовъ, а именно надъ титулами: Центральный зарядъ и Загальный зарядъ касовый.

Пос. Козловскій промавлявъ за зменшенемъ коштôвъ заряду побору податкôвъ, высказавъ надѣю, що вôддѣлъ для вымѣру належитостей розвине користну дѣяльнôсть, припоручавъ велику осторожнôсть при заповѣдженôй реформѣ податкôвъ и сказавъ, що вôдъ слѣдуючого буджету сподѣвае ся вже не лишь самыхъ завѣрень, але выготовленыхъ предложень въ справѣ реформы податкôвъ. — Пос. Крамеръ обговорювавъ основно реформу податкôвъ и домагавъ ся такожь реформы податку вôдъ спадщины, системы додаткôвъ и жадавъ строгого веденя будущои системы податковои. — Пос. Гросъ протививъ ся намѣреному контінгентованю податку промыслового, доказуючи, що предметъ податку есть несталый. — Пос. Щепановскій полемізувавъ зъ Гросомъ, котрый представлявъ фінансы Австріи въ дуже злôмъ свѣтлѣ, и доказувавъ, що фінансы тй суть добрй; въ Австріи потреба на войсковй потребы 4 зр. на кождого чоловѣка, отже менше якъ н. пр. въ Швайцаріи. Бесѣдникъ выступивъ противъ того, будьто бы Галичина була лишь пасивнымъ краемъ, котрый мало дае, а хотѣвъ бы лишь якъ найбôльше брати.

Пос. Гавкъ интерпелювавъ президента міністрôвъ въ справѣ предложеня проекту закона противъ осѣданя въ Австріи жидôвъ зъ Россіи. — Пос. Масаржікъ ставивъ внесене, щобы внесеня Пленера въ справѣ знесеня надзвычайного додатку въ низшихъ клясахъ податку зарôбкового поставити на порядокъ дневный слѣдуючого засѣданя, позаякъ сподѣване предложене правительства въ сêй справѣ не наспѣло. Пленеръ прилучивъ ся до сего внесеня и его принято. На тôмъ закôнчено засѣдане а слѣдуюче назначено на пятницю.

Спôльнй Делеґаціи.

Комісія войскова угорскои делеґаціи залагодила вчера въ ґенеральнôй дебатѣ буджетъ міністерства вôйны. П. міністеръ вôйны, въ порозумѣню зъ угорскимъ президентомъ кабінету, давъ пояснене въ справѣ звѣстного приключеня зъ капітаномъ Узелячемъ и оправдувавъ перенесене 79 полку пѣхоты до Реки тымъ, що то зроблено для улекшеня мобілізаціи. Що до жалѣвъ на неоднакове поступоване комісій при испытахъ однорôчныхъ охотникôвъ, вôдпозѣвъ міністеръ, що не може брати на себе одвѣчальности за субективне всѣляке понимане реґуляміну екзамінаційного.

3

Чи будуть люде колись лѣтати?

(Дальше.)

По смерти Бляншарда пускала ся бальономъ дуже часто его жѣнка и зробила була черезъ то великій маетокъ. Она такъ вже була привыкла до ѣзды бальономъ, що пустить ся бувало пôдъ вечеръ бальономъ, положить ся въ лодцѣ спати и спить тамъ цѣлу нôчь высоко у воздусѣ. Але наконець и она сумно закôнчила. Въ 1819 р. пустилась она була зъ города Тіволі въ Парижи дня 6 липня бальономъ, наповненымъ воднемъ и мала высоко въ горѣ пôдпалити штучнй огнѣ въ падаку. Она якось такъ нещасливо пôдпалювала тй огнѣ лютомъ, що пôдпалила водень въ бальонѣ. Люде зъ долины видѣли, якъ она хотѣла огонь придушити, але коли ѣй то не удало ся, здала ся на волю Божу и присѣла въ човенци. Тымчасомъ бальонъ ставъ горѣти и свѣтивъ ся въ горѣ якъ звѣзда та спадавъ поволи. Бляншардовôй може не було бы нѣчого стало ся, колибъ не зôрвавъ ся бувъ наразъ вѣтеръ, котрый пôгнавъ бальонъ понадъ мѣсто. Човенце ишло вже такъ низько, що вдарило объ дахъ якоись каменицѣ; Бляншардова вылетѣла зъ човенця на дахъ, а зъ вôдси скотила ся на землю и забила ся на смерть.

Найбôльше ѣздивъ бальономъ анґлійскій воздухоплавець Ґрінъ. Вôнъ пускавъ ся бальономъ бôльше якъ тысячу шѣсть сотъ разôвъ; три разы перелѣтавъ черезъ море и перевозивъ своимъ бальономъ 700 людей а мѣжь тыми й 120 женщинъ. Найцѣкавѣйша була его подорожь дня 7 падолиста 1836 р. Вôнъ пустивъ ся бувъ того дня понадъ вечеръ зъ двома товаришами въ Лондонѣ у воздухъ. Вѣтеръ вхопивъ бальонъ и понѣсъ понадъ море. Нôчь була темна. Они чули якъ черезъ хвилю море пôдъ ними шумѣло; вôдтакъ побачили пôдъ собою мѣсто Кале на француской сторонѣ, дальше видѣли свѣтло въ мѣстѣ Літтіху, перелетѣли черезъ Бельґію и надреньску провінцію пруску и на другій день рано оперлись ажь коло Вайльбурґа въ княжествѣ нассавскôмъ. За 19 годинъ зробили отже ажь 90 миль.

Немало страху набравъ ся бувъ воздухоплавець Арбанъ, котрый въ 1846 р. пустивъ ся бувъ въ Тріестѣ бальономъ безъ човенця. Вôнъ заповѣдавъ кôлька разôвъ ѣзду бальономъ и мусѣвъ еи заедно вôдкладати. Послѣдный разъ, коли вже мала вôдбути ся ѣзда и люде вже на ню чекали, показало ся було, що не стало ґазу, абы пустити бальонъ зъ човенцемъ, людьми и всѣлякими приборами, Арбанъ вôдчепивъ потайкомъ човенце, звязавъ въ долинѣ два шнуры зъ собою и сѣвъ собѣ на нихъ, вхопивъ ся руками за другй шнуры и велѣвъ бальонъ пустити. Бальонъ пôднѣсъ ся дуже скоро въ гору, а вôдтакъ ставъ гнати надъ море, ажь наконець щезъ людемъ зъ очей. Около 8 год. вечеромъ спустивъ ся бальонъ на море и Арбанъ плывавъ черезъ три годины въ водѣ ажь по пахи. На щасте добачили его рыбаки, що выѣхали були лодкою на рыбу, и выратували его вôдъ неминучои смерти.

Небезпечна пригода лучилась була такожь воздухоплавцямъ Коксвельови и Ґінзонови, котрй дня 9 липня 1847 р. пустились були бальономъ въ Лондонѣ. Они пôдпалили були въ горѣ штучнй огнѣ, а на долинѣ пôдъ ними люде на земли пускали такожь ракеты. Бальонъ пôднявъ ся бувъ ажь на 7 тысячѣвъ метрôвъ въ гору и Коксвель потягнувъ бувъ за линву вôдъ кляпы, щобы выпустити трохи ґазу. Наразъ почули они такій шумъ, якъ колибъ выпускано пару зъ кôтла паровои машины. Бальонъ ставъ въ долѣшнôй части морщити ся и летѣвъ страшно скоро въ долину такъ, що ракеты зъ землѣ до нихъ досягали а людемъ въ човенци здавалось, якъ колибъ домы Лондону до нихъ въ гору бѣгли. На щасте бальонъ не пукъ бувъ, лишь кляпа не хотѣла назадъ замкнути ся и въ наслѣдокъ того бальонъ розложивъ ся въ сѣтцѣ якъ парасоля. Коли опôсля упавъ на землю, вдарило човенце такъ сильно, що всѣ люде зъ него повылѣтали, потовкли ся дуже сильно и такъ були замотались въ сѣтцѣ, що ледви зъ неи выдобули ся.

Найнещасливѣйше зô всѣхъ закôнчивъ воздухолавець Лямунтенъ. Вôнъ пустивъ ся бувъ дня 4 липня 1873 въ мѣстѣ Джона въ пôвнôчнôй Америцѣ бальономъ, до котрого привязавъ бувъ човенце въ той способъ, що всѣ шнуры вôдъ него сходили въ деревяный обручь, котрый вôнъ насадивъ въ горѣ на ба-

Що до звѣстнои брошуры, вказуючои потребу збôльшеня выдаткôвъ на австро угорску монархію, заявивъ п. мінїстеръ, що тои брошуры анѣ не писавъ, анѣ еи не замавлявъ, а числа предложеного Делеґаціямъ буджету суть прецѣ низшиі, які тй акі предкладала брошура. Обовязкомъ міністра есть стремѣти до того, щобы армію поставити на можливо найвысшôмъ степени готовости до бою, хочь, що правда, фінансове положенє державы рѣшає остаточно о тôмъ, що въ тôмъ напрямѣ дасть ся осягнути.

Комісія войскова радила вôдтакъ надъ звычайными выдатками въ буджетѣ міністерства войны. Мінїстеръ войны мотивувавъ доповненя 14 дівізій батерійныхъ до нормального стану въ часѣ мира и вказувавъ на трудности, ба неможливôсть пôдвысшити станъ батерій пôдчасъ мира, котрі мають лишь двѣ пушки, на случай войны на 8 пушокъ и 8 возôвъ амуніційныхъ. Тй 14 дівізій батерійныхъ будуть уформованй самостойно и прилученй до истнуючихъ вже 28 дівізій батерійныхъ. Дальше сказавъ мінїстеръ, що середъ теперѣшныхъ обставинъ нема намѣреня збôльшати дальше артілерію; мінїстеръ стремить лишь до того, щобы въ найблизшôмъ часѣ завести однаковый набôй.

На пытанє Больґара, чи що до максімального числа въ справѣ покликуваня официрôвъ вôдъ резервы дасть ся що сказати, вôдповѣвъ мінїстеръ, що то трудно, бо що року змѣняють ся вôдносины.

Полковникъ Бекерґінъ дававъ опôсля основне справозданє о бездымнôмъ поросѣ. Проба выпала дуже добре и мимо того, що початкова скорôсть збôльшає ся, та що напôръ ґазу есть бôльшій, стрѣлянє зъ карабінôвъ черезъ довшій часъ (бо 6.000 до 7.000 выстрѣлôвъ) выказало дуже добрый результатъ. Въ артілеріи не дасть ся теперь завести бездымный порохъ, бо поодинокй фабрики занятй теперь дуже фабрикацією бездымного пороху для карабінôвъ. Впрочôмъ заведенє бездымного пороху въ артілеріи есть лекше якъ для пѣхоты до карабінôвъ, бо не треба перерабляти пушокъ. Такожь и що до тревалости пороху проба выпала дуже добре. По сѣмъ приняла комісія 13 позицій буджету и закôнчила нараду а слѣдуюче засѣданє назначено на пятницю.

Переглядъ політичный.

Урядово потворджують, що въ справѣ будовы зелѣзницѣ зъ Станіслава до Мармарошь-Сиґота наступило вже повне порозумѣнє межи обома правительствами, та що незадовго будуть внесенй до обохъ парляментôвъ вôдповѣдній внесеня, а на вступнй роботы буде вставленый до буджету на 1892 р. кредитъ въ сумѣ 500.000 зр.

Въ Празѣ вôдбуло ся вчера рано засѣданє ческихъ секцій краевои Рады культуры въ присутности майже всѣхъ делеґованыхъ. Предсѣдатель кн. Лобковицъ повитавъ зôбраныхъ симпатично принятою бесѣдою. Молодоческй делеґаты заявили, що въ интересѣ тыхъ, котрй дали имъ мандатъ, бажають дѣлати спôльно въ нарадахъ надъ економічными справами краю, причôмъ однакъ не позбудуть ся нѣколи свого пересвѣдченя, що новою тою институцією нарушено многолѣтну одностайнôсть ческои краевои Рады культуры.

При выборѣ предсѣдателя и его заступника въ ческой секціи Рады культуры, якъ такожь и другихъ членôвъ тои институціи, побѣдили Молодочехи 60 до 64 голосами противъ 48 до 50 голосôвъ Старочехôвъ. При уконституваню ся тоижь ческои секціи заявивъ Старочехъ Фішера, що результатъ выбору есть, на жаль, ворожій и що навѣть на поли економічнôмъ нема єдности. Ново выбраный предсѣдатель секціи Маєръ сказавъ на то, що Молодочехи не хотять борбы на поли економічнôмъ. — Пôсля уложеного компромісу мавъ бути выбраный предсѣдателемъ кн. Фридрихъ Шварценберґъ а его заступникомъ Молодочехъ.

Россійскій мінїстеръ справъ заграничныхъ має приѣхати нинѣ до Парижа. Въ виду сего приѣзду рознесли деякй французскй ґазеты вѣсть, що россійскій наслѣдникъ престола має приѣхати въ слѣдуючôмъ роцѣ до Парижа, а Гірсъ має въ сѣй справѣ вести переговоры зъ французскимъ правительствомъ и остаточно сю справу залагодити.

Нѣмецка праса розписуючи ся о великихъ задачахъ правительства звязкового на военнй цѣли, выражає желанє, щобы канцлеръ Капріві представивъ въ парляментѣ ясно и безъ усякого укрываня чого небудь, теперѣшнє положенє заграничнє. Въ буджетѣ на 1892 р. зажадано титуломъ одноразовыхъ выдаткôвъ на войско 39,190.331 марокъ, а на военну маринарку 17,426.000 марокъ. Надзвычайнй выдатки на армію выносять 102,303.822 марокъ, або звышь 77 міліонôвъ бôльше нѣжь минувшого року, а на маринарку военну 32,406.500 марокъ, або около 8 міліонôвъ марокъ бôльше, якъ въ роцѣ минувшôмъ.

Турецке правительство постановило узброити фльоту французкими арматами системы Канета и постаралось уже о потрѣбный на се кредитъ. Въ зброеняхъ тыхъ добачують вôдповѣдь на зброєнє Греціи, а заразомъ охоту, щобы дорôвнати бодай троха иншимъ державамъ европейскимъ.

Зачувати, що посольство турецке, котре сими днями выбере ся до Ливадіи на повитанє царя, дôстало вôдъ султана приказъ запросити царя въ гостину до Константинополя.

Новинки.

— **Громадѣ Рудка**, въ повѣтѣ яворôвскôмъ, удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь на будову школы 100 зр. запомоги.

— **Вôдзначеня**. Є. Вел. Цѣсарь надавъ директорови повѣтовои дирекціи скарбу въ Коломыи, Максим. Людвикови при нагодѣ перенесеня его въ сталый станъ выпочивку ордеръ зелѣзнои короны III клясы.

— **Перенесеня.** П. Мінїстеръ справъ внутрѣшныхъ перенѣсъ ц к. старостôвъ повѣтовыхъ: Мих. Керекярта зъ Борщова до Бохнѣ, а Августа Щуровского зъ Пôдгаєць до Ярослава и призначивъ новоименованыхъ ц. к. старостôвъ: Юлія Маєвского для Калуша, а Кароля Мільнера для Борщова, поручаючи заразомъ ц. к. секретареви Намѣстництва, Фердинандови Павликовскому, управу ц. к. староства въ Коросвѣ. — Дирекція почтъ и телеґрафôвъ перенесла почтового офіціяла, Людвика Арцишевского зъ Коломыѣ до Сянока.

— **Є. Екс. п. Маршалокъ краєвый** кн. Евстахій Сангушко выѣхавъ въ свои добра до Гумнискъ, вôдки поверне назадъ до Львова при кôнци сего тыждня.

— **Конкурсы.** Ц. к. окружна Рада шкôльна въ Яворовѣ розписала конкурсъ зъ речинцемъ до 15 грудня на стале обсадженє посады учителя при мужескôй школѣ 5-клясовôй въ Яворовѣ зъ платнею 500 зр. и евентуально зъ додаткомъ 50 зр. за управительство и вôльне мешканє въ шкôльнôмъ будынку.

льонъ такъ, що шнуры вôдъ него ишли по бокахъ бальона. Тысячѣ людей дивили ся, якъ Лямунтенъ пôднимавъ ся въ гору бальономъ и наконецъ щезъ въ першой верствѣ хмаръ. Нараз дивлять ся, а Лямунтенъ летить зъ горы разомъ зъ човенцемъ безъ бальона надзвычайно скоро. Бальонъ, выдко, высунувъ ся бувъ зъ помѣжь шнурѣвъ човенця и полетѣвъ. Лямунтенъ упавъ на землю зъ такою силою, що зъ него зробила ся лишь одна маса, зъ котрои не можна було розпôзнати чоловѣка.

Зъ помѣжь иншихъ подорожей мусимо згадати ще про двѣ. Подорожь воздухоплавцѣвъ Тісандієра, Кросе-Спінеллього и Сівеля поучає насъ о станѣ воздуха высоко въ горѣ понадъ землею. Они пôдняли ся були въ цвѣтню до высоты 8 тысячѣвъ метрôвъ. Студѣнь въ тôй высотѣ доходила до 10 степенѣвъ морозу. Сівель и Кросе були поблѣдли а Тісандієрови зробилось було такожь слабо, але вôнъ надихавъ ся бувъ кисня (ґазу, зъ котрого складаєсь воздухъ) и єму стало заразъ лекше. Сівель и Кросе були зôмлѣли и попадали въ човенци на дно. Дуже высоко въ горѣ, якъ зъ того видко, есть воздухъ дуже рѣдкій и въ нѣмъ вже такъ мало кисню, що чоловѣкъ не має чимъ дыхати и немовъ душить ся. Тісандіє омлѣвавъ два разы и не мôгъ говорити. Коли вôдтакъ бальонъ ставъ спадати и Тісандіє прийшовъ знову до себе, побачивъ, що Сівель бувъ цѣлый ажь чорный на лици, очи мавъ замкненй а зъ рота ишла кровъ. Такъ само и Косе лежавъ неживый а зъ устъ плыла єму кровъ. Наконець спавъ бальонъ на землю, але лишь оденъ Тісандіє оставъ ся при житю; оба его товаришѣ згинули.

Дорога, яку зробили бальономъ пôдчасъ французско-нѣмецкои войны воздухоплавецъ Роліє и французскій официръ Дешанъ, котрй мали зъ Парижа перевезти понадъ нѣмецку армію цѣлый мѣшокъ депешь и листôвъ, вказує намъ найлѣпше, якъ мало можна спустити ся на бальонъ, хочьбы впрочôмъ можна нимъ якъ найбезпечнѣйше лѣтати. Вѣтеръ загнавъ ихъ зъ Парижа ажь далеко на норвеске побережє, до мѣсцевости Ліффільдъ шѣсдесять миль вôдъ норвеской столицѣ Христіяніи. Они летѣли понадъ море, стрѣчали по дорозѣ 17 кораблѣвъ и вже спускали ся до одного корабля, котрый ихъ добачивъ, але вѣтеръ вхопивъ ихъ знову и погнавъ дальше. Наконець спустили ся они на землю, але дивлять ся, а то цѣла земля покрыта снѣгомъ, нѣгде не видко нѣ села, нѣ хаты, нѣ живого духа. На щастє добачили они слѣды санокъ и пустились за тыми слѣдами та по кôлькохъ годинахъ прийшли до якоись на пôвъ розваленои хаты. Въ хатѣ не було людей, але за то знайшли они дрова та дещо зъѣсти. Они розложили огонь въ хатѣ, а люде побачивши дымъ, заразъ прийшли до неи. Лишь зъ великимъ трудомъ могли оба Французы порозумѣти ся зъ норвескими селянами, котрй вôдтакъ показали имъ дорогу до Христіяніи. Була то найдальша подорожь, яку доси зроблено бальономъ.

Пригляньмо ся теперь всѣлякимъ родамъ бальонôвъ и ихъ призначеню. Зъ повысшого опису подорожей бальонами видимо ясно, що ними можна на певно лишь пôдоймати ся въ гору, але лѣтати, куды захоче ся, не можна; хиба що вѣтеръ вхопить бальонъ и занесе его иногди туды, куды воздухоплавцямъ не дуже бы хотѣло ся. Тому то вôдъ самого початку выдуманя бальонôвъ, стали люде придумувати всѣлякй способы, щобы бальономъ можна у воздусѣ такъ кермувати, якъ човномъ на водѣ, а всѣ змаганя въ теперѣшныхъ часахъ на поли воздушнои плавбы, обмежають ся майже выключно лишь на придуманє такого способу.

Вже Бляншарь думавъ надъ способомъ кермованя бальономъ и длятого надавъ свому бальонови крила и керму въ видѣ вѣтрила. Въ Діжонѣ пущено бальонъ, котрый по серединѣ мавъ нѣбы чотири великй крила, въ лодцѣ сидѣвъ чоловѣкъ, що робивъ широкими веслами по воздусѣ мовъ бы по водѣ. Першй тй пробы показались зовсѣмъ безъ всѣлякого успѣху.

Трошки лѣпшй показались пôзнѣйшй пробы. Генрихъ Ґіффаръ надавъ свому бальонови въ 1852 р. видъ циґара 44 метры довгого а 12 метрôвъ широкого. Въ човенци була помѣщена така шруба, якъ въ корабляхъ, котра шрубуєсь въ воду и тягне тымъ способомъ корабель за собою. Ту шрубу порушала мала машина парова, помѣщена въ човенци. Зъ другого конця човенця була керма. Бальонъ сей порушавъ ся досыть свобôдно напередъ.

Діпві де Льомъ надавъ бувъ 1872 р. свому бальонови видъ яйця и всадивъ въ него въ середину другій малый бальонъ наповненый воздухомъ. На човенци уставивъ шрубу,

— **Небувалый а похвальный проявъ.** О скôлько поступила у насъ просвѣта межи селянами, котрѣ щоразъ ширше починають самѣ признавати єи хосенность, свѣдчить фактъ, о якôмъ доносять зъ пôдъ Тернополя до одной львôвской ґазеты. Громада Глубôчокъ Великій, узнаючи заслуги свого учителя, а платню за малу, ухвалила добровôльне доплачувати єму изъ власныхъ фондôвъ 66 зр рôчно яко додатокъ до єго платнѣ.

— **Змѣна властителѣвъ.** Заступникъ державного прокуратора у Львовѣ, п. Юлій Ґіжовскій разомъ зъ своєю жѣнкою Марією, набули добра Шеоровичѣ за цѣну 62 тысячь.

— **Нова школа.** Въ Яструбичахъ, сокальского повѣту, збудувала громада нову хорошу школу муровану близько за 5 тысячь зр. Яструбичане суть самѣ властителями села, тому ухвалили внести въ селѣ коршму и поставити на єи мѣсци школу, а якъ загадали такъ и зробили. Въ школѣ суть двѣ гарнѣ салѣ и выгôдне мешканє для учителя. Дня 31 жовтня вôдбуло ся вже и посвяченє нового будынку, котрого доконавъ старенькій 80-лѣтный тамошный парохъ о. Кишакевичь и въ сослуженю сотрудника, въ присутности ц. к. старосты изъ Сокаля, инспектора, начальника громады и численныхъ громадянъ. Учителемъ въ тôмъ селѣ є п. Денеґа.

— **Зъ рускихъ товариствъ.** На первшихъ загальныхъ зборахъ новозавязаного товариства Перемыскій Боянъ дня 13 с. м. выбрано слѣдуючій выдѣлъ: Голова товариства дръ Кормошь, заступникъ головы п-на Ольга Цѣпановска, діріґентъ о. М. Конко, заступникъ діріґента п. К. Черлюнчакевичь, касієрка п. Софія Цеглиньска, секретарь о. Б. Ярема, бібліотекарь п. Гаращакъ. До выдѣлу увôйшли: Чехôвскій и заступники выдѣловыхъ: Гудзьо и Кузьма. До товариства вписало ся 48 членôвъ. — Станіславôвска філія „Просвѣты“ розослала своимъ членамъ вôдозву, въ котрôй спрошує ихъ на два вôдчиты въ недѣлю дня 22 с. м. въ комнатахъ філіи, при ул. Собѣского ч. 54 о 2 годинѣ зъ полудня. Вôдтакъ має вôдбутись нарада надъ способами выкористаня статутôвъ що до працѣ надъ народомъ въ дусѣ економічнôмъ. — Дня 21 с. м. вôдбули ся загальнѣ зборы товариства „Шкôльна помôчь“ у Львовѣ, а по вôдчитаню справозданя адміністраційного и касового за минувшій рôкъ, и по удѣленю абсолюторіи старому выдѣлови выбрано новый, до котрого увôйшли: о. Родкевичь яко голову товариства; о. В. Навроцкій яко секретарь: дальше пп. Врецьона и Ґамота, а п. К. Паньковскій яко касієръ товариства. На заступникôвъ выдѣловыхъ выбрано пп: Антона Павенцкого и Михайла Спожарского, а до контрольнои комісіи проф. Вѣнцковского, Ярему и Лаврôвского.

— **Звѣрскôсть.** Въ Рожновѣ великôмъ пôдчасъ празника дня 7 с. м. посварили ся мѣжь собою Стефанъ Вепрукъ зъ Яворова зъ Петромъ Семашкомъ, въ чого прийшло опôсля и до бійки. Семашко поваливъ Вепрука на землю, почавъ душити колѣнами, вôдтакъ кликнувши на своихъ побôчь стоячихъ сестрѣнцѣвъ и показуючи на поваленого сказавъ: „А ну хлопцѣ! Дайте єму гарту“. Хлопцѣ скочили и стали доти толочити Вепрука, доки не вытолочили зъ него всѣ внутренности — а нещасный середъ тяжкихъ мукъ закôнчивъ житє до 24 годинъ. Злочинцѣ зголосили ся самѣ до суду въ Кутахъ.

— **Малый порунъ.** Иванъ Н., 12-лѣтный хлопчиско, посваривши ся вчера задля марнои причины зъ 9-лѣтнымъ Маркусомъ К., пхнувъ єго пôдчасъ бійки ножомъ повысше лѣвои лопатки, и хоть житю Маркуса не грозить небезпечнôсть, то всежь таки рана значна. Малолѣтного кандидата на поруна потягнули до одвѣчальности.

— **Фальшива материньскôсть.** У Вѣдни вôдбувавъ ся сими часами цѣкавый процесъ о неправдиву материньскôсть. Акторка Єліза зъ дому Шедель прибула була въ 1875 р. до Вѣдня и тутъ запôзнала ся зъ однымъ адвокатомъ, чоловѣкомъ богатымъ, Маєромъ, и вôддала ся за него въ 1882 р., хоть вôнъ мавъ тогди 71 лѣтъ а она лишь 30. Ходило ѣй о єго богацтва. По кôлькохъ лѣтахъ почавъ ся вже розвôдъ, хоть Єліза була єму противна. Акторка вôдтакъ вручно уладила собѣ сходины зъ своимъ чоловѣкомъ, и постаралась найперше о свѣдкôвъ, а вôдтакъ и о судовый документъ „на вѣчну память“, що єи чоловѣкъ зъ нею того а того дня бувъ. Вôдтакъ выѣхала по якôмсь часѣ до Нансі, тамъ купила собѣ новонароджену дитину у одной зарôбницѣ, поѣхала зъ тою дитиною до Авґсбурґа, тамъ у одной акушерки казала, що сю дитину она привела на свѣтъ въ дорозѣ, и записала до метрикъ пôдъ своимъ именемъ по Маєрѣ. Адвокатъ Маєръ заразъ запротестувавъ нотаріяльно и заперечивъ, будьто бы вôнъ бувъ батькомъ тои дитины. Въ мартѣ сего року Маєръ умеръ, а фальшива мати подала фальшиву свою дитину на спадкоємця маєтку, однакъ штучка не удала ся а Шедльову або по чоловѣцѣ Маєрову засудивъ вѣденьскій судъ за обманьство на два роки тяжкои вязницѣ.

— **Кара смерти на женщину.** Въ Бѣлградѣ, въ Сербіи, засудивъ оденъ судъ женщину, гайдучку Милю, на кару смерти. Касаційный судъ въ Бѣлградѣ затвердивъ засудъ и гайдучку Милю мають розстрѣляти. Въ Сербіи се першій выпадокъ засуду женщины на кару смерти.

Всячина.

— **Етіопскій цѣсарь Менеликъ.** Италіяньскій подорожникъ и посолъ ґр. Петро Антонеллі, оголосивъ въ одной италіяньской ґазетѣ цѣкаву статью о етіопскôмъ цѣсари, давнѣйше абессіньскôмъ короли (єго національный титулъ єсть: „неґусъ неґесте“, значить ся „король королѣвъ“) Менелику. Позаякъ гр. Антонеллі вôдъ 1879 р. перебувавъ кôлька разôвъ довшій часъ въ мѣстѣ Шоа, а пôзнѣйше яко италіяньскій посолъ сходивъ ся особисто зъ Меникомъ, то на єго опись можна спустити ся. Менеликъ має теперь 48 лѣтъ и вôдъ великодныхъ святъ 1883 р. єсть жонатый; єго жѣнкою єсть княгиня Таіру. Вôнъ єсть чоловѣкъ середного росту, сильнои будовы и темно-брунатнои барвы, але черты єго лиця суть досыть правильнѣ. Зъ натуры єсть вôнъ чоловѣкъ спокôйный и мягкого серця; коли єму прийде ся иногди пôдписати вырокъ смерти, то вôнъ стає сумный и задумчивый. Вôнъ умѣє позыскати собѣ любовь своихъ пôдданыхъ и ихъ вести. Хочь вôнъ принявъ теперь титулъ етіопского цѣсаря и розпоряджає 130тысячнымъ войскомъ, зъ котрого 50 тысячѣвъ має карабіны, и хочь умѣє собѣ надати повагу орієнтальною пышностію, то все таки не встыдаєсь брати ся до тяжкои роботы ручнои. Вôнъ рѣже дерево, робить моделѣ до домôвъ, доглядає самъ роботы около будôвель а коли недавно тому въ наслѣдокъ заразы выгинули всѣ волы, то вôнъ зъ цѣлымъ своимъ дворомъ выйшовъ на поле и копавъ рыскалемъ землю. Коло одной церкви, котру велѣвъ ставити, тесавъ самъ черезъ три мѣсяцѣ каменѣ. О зелѣзницяхъ, пароходахъ и телеґрафахъ має вôнъ загальне понятє и хотѣвъ бы радо сей технічный поступъ культуры завести и въ своѣмъ краю, але єго окруженє тому противить ся. Вôдъ початку вôсѣмдесяти рокôвъ стоить вôнъ въ живыхъ зносинахъ зъ Европою. Въ справахъ торговельныхъ мôгъ бы Менеликъ зрôвнати ся хочь бы зъ якимъ купцемъ. Въ диплёматичныхъ переговорахъ умѣє вôнъ своєю красномовностію доти справу проволѣкати, коли ажь самъ не рѣшить ся. Хто має зъ нимъ вести переговоры, мусить мати великій даръ спостереганя, щобы слѣдити за нимъ и выбрати якъ разъ догôдну хвилю. Менеликъ интересуєсь дуже европейскими ґазетами. Взагалѣ интересують єго дуже всѣ европейскѣ справы и длятого заспокоює вôнъ радо свою цѣкавôсть розговорами зъ Европейцями, котрыхъ радо впускає до своеи державы. Єго денне занятє роздѣлене звычайно такъ: Цѣсарь встає о 3 год. рано и молить ся двѣ годины; вôдъ 5 до 7 год. диктує своимъ секретарямъ листы а опôсля приймає на авдієнціи, каже здавати собѣ справу о тôмъ, що дѣє ся въ єго державѣ, выдає приказы, именує урядникôвъ а попри то все знаходить ще досыть часу, щобы направляти и реґуловати годинники, робити пляны до будôвель, приготовляти и роздѣляти лѣки недужнымъ и старати ся о узброєнє свого войска.

Вѣсти епархіяльнѣ.

Аеп. Львôвска.

На конкурсъ зъ речинцемъ до д. 5 сѣчня 1892 розписана парохія Фирлѣêвка дек. унѣвского.

Въ пропозицію на парохію Волю гологôрску принятѣ оо.: 1. Евг. Павлусевичь, 2. Теод. Богачевскій и 3. Мих. Форись.

Канонічну институцію на парохію Гозѣвъ одержавъ о. Ник. Курбасъ зъ Гозѣєва.

Завѣдательство въ Кокошинцяхъ одержавъ о. Климентій Слюзаръ, сотрудникъ въ Скалатѣ.

† Посмертнѣ вѣсти.

Дамянъ Шкирпанъ, бувшій черезъ 37 лѣтъ народный учитель, упоконвъ ся 3 с. м. въ Хоростковѣ въ 67 роцѣ житя. Вѣчна єму память!

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 19 падолиста. На вѣнчанє Архікн. Людвики зъ саскимъ кн. Фридрихомъ Авґустомъ, приѣхали вчера о 8 год. вечеромъ, король и королева саскѣ и князѣ и княгинѣ саского дому королевского. Достойныхъ гостей повитали Є. Вел. Цѣсарь, Архікнязѣ и достойники цивільнѣ та войсковѣ и поѣхали зъ ними освѣтлеными улицями до цѣсарской палаты, де ихъ повитала Архікн. Марія Тереса въ имени Єи Вел. Цѣсаревои.

Прага 19 падолиста. Нѣмецка секція краєвои Рады культуры, ухвалила одноголосно выслати телеґраму до ґр. Таффого зъ просьбою, заявити Є. Вел. Цѣсареви выразы подяки и преданности.

Петербургъ 19 падолиста. Біржева ґазета доносить, що розôйшлась чутка, що має бути зложена комісія зъ высокихъ достойникôвъ, котра має заняти ся несенємъ помочи голодуючимъ.

Гамбурґъ 19 падолиста. Hamb. Corresp. доносить, що ґен. Капріві ґратулювавъ телеґрафічно ґр. Кальнокому до єго высоко-політичнои бесѣды.

Ню-Йоркъ 19 падолиста. Новойоркскій Herald доносить, що залога въ Розаріо, въ провінціи Санта-Фе збунтувала ся. Фонсека выславъ трохъ ґенералôвъ до Ріо ґрандо до Суль, щобы они вели тамъ переговоры зъ ворохобниками.

Вôдвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

зъ чотирма тафтовыми крилами, котрою крутило 4 людей; вѣтрило въ кермѣ робило добру прислугу и бальонъ робивъ при слабôмъ вѣтрѣ 10 кільометрôвъ на годину.

Найпрактичнѣйшій ще показавъ ся бальонъ французскихъ офіцирôвъ Ренарда и Кребса. Бальонъ ихъ бувъ подовгастый, въ одномъ кôнци грубшій, въ другôмъ тоншій, а човенце було майже такъ довге, якъ бальонъ; на нѣмъ була шруба, порушана електричною машиною и кермою. Середъ тишины у воздусѣ пôднѣсъ ся бувъ той бальонъ на 300 метрôвъ въ гору и порушавъ ся досыть скоро напередъ, бо робивъ 5 метрôвъ на секунду. Улетѣвши 4 кільом. вôдъ Медону, завернувъ бальонъ за помочею кермы, великимъ колесомъ полетѣвъ назадъ до Медону, а зъ вôдси звернувъ на лѣво и коло Шале спустивъ ся на то мѣсце, зъ котрого бувъ выѣхавъ. Бальонъ той уѣхавъ бувъ за 23 мінуты майже цѣлу милю.

Мимо всѣлякихъ пробъ не вынайдено ще доси нѣякого способу кермувати бальонами, але за то набрали они въ новѣйшихъ часахъ великого значѣня для науки, а головно для веденя войны, якъ то въ слѣдуючôмъ побачимо.

(Дальше буде)

Оголошени до *Народнои Часописи* приймає Контора **Льеопольда Литыньского,** *Львôвъ, Валова 14.*

АПТЕКА ПОДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручає:

Знамениті средства до консервованя зубôвъ и яселъ и удержаня ямы губнои въ цѣлковитôй чистотѣ, именно

Порошокъ до зубôвъ салициловый и зъ руты надає зубамъ снѣжну бѣлость и не ушкоджуючи цѣлкомъ шклива хоронить ихъ передъ спорохнѣлостію.— Цѣна шкатулки 25 и 35 кр.

Вода анатеринова, настôй на зѣляхъ антисептичныхъ, а такожь и **вода салицилова**, котрои пару капель розпущенныхъ въ шклянцѣ воды, по выполоканю губы усуває зъ неи непріятный смакъ, а такожь забеспечує ясла передъ всѣми **слабостями.**

Въ Друкарни Людовôй у Львовѣ,

площадь Бернардиньска ч. 7

кождого часу набути можна руску

БИБЛІЮ

выданя Диковского въ Перемышли

зъ численными мѣдерытами,

крôмъ тому 1 (котрый цѣлкомъ вычерпаный) томъ 2, 3, 4, 5, 6 и доповняючій томъ 7. — Цѣна повысшихъ томôвъ 5 зр. 50 кр. зъ пересылкою почтовою, однако поодиноко по 1 зр. 36 кр. зъ пересылкою почтовою.

Гербата россійска. — Самовары тульскй.

Перша краєва фабрика товарôвъ плятерованыхъ, зовимыхъ **хиньске срѣбло**

ЯКУБОВСКІЙ & ЯРРА

Львôвъ, Ринокъ ч. 37. Краковъ, Ринокъ ч. 26.

поручаютъ:

Предметы служачй до ужитку церковного и домового, ôдповѣдни на **выправы слюбни, подарунки,** у великôмъ выборѣ **по приступныхъ цѣнахъ.**

Репарацїи, срѣбленя и золоченя всѣхъ въ се званье входячихъ предметôвъ, **тревало и дешево.**

Цѣнники на жаданье оплатно, опакованье безплатно. 1—1.

Мешканцѣ Львова!

можуть хôснувати ся знаменитымъ вынаходкомъ

проф. Соксельета

молоко стерилізоване

пôсля методы того професора, єсть найлѣпшимъ зъ штучныхъ кормôвъ для немовлятъ и заступає цѣлкомъ кормъ грудный.

Дѣти, скормленй тымъ молокомъ не слабують на жаднй слабости желудковй або кишковй и въ загалѣ не пôдлягають такъ легко слабостямъ.

Цѣна мѣсячного кормленя 180 фляшокъ 7 зл.

Молоко коштує найменше два разы тôлько.

Проспекта и поясненя даромъ. Замовленя пріймає

Контора Льеопольда Литыньского,

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14 (побôчь Центральнои Каварнѣ.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГИПОТЕЧНОГО

купує и спродає

всякй ефекта и монеты

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшомъ, не числячи жаднои провизіи.

Яко добру и певну льокацію поручає:

4½% листы гипотечни.
5% листы гипотечнй преміованй.
5% листы гипотечнй безъ преміи.
4½% листы Тов. кредитового земс.
4½% листы Банку краєвого.
4½% пожичку краєву галицку.
4% пожичку пропинаційну галицку.
5% „ „ буковиньску.
4½% пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
4½% пожичку пропинаційну угорску.
4% угорскй Облигаціи индемнизаційнй,

котрй то паперѣ контора вымѣны Банку гипотечного всегда купує и продає **по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.**

Увага: Канторъ вымѣны Банку гипотечного пріймає ôдъ Вп. купуючихъ всякй **выльосованй, а вже платнй мѣстцевй** паперѣ цѣннй, якъ такожъ **купоны за готôвку, безъ всѣлякои провизіи, а противно замѣсцевй,** лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляє новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ. за зворотомъ коштôвъ, котрй самъ поносить.

ЗАКЛАДЪ

ДИЕТИЧНО-ГИҐІЕНІЧНЫЙ

ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО

у Львовѣ,

Канторъ при улици Валовôй ч. 14.

поручає **французскій курацїйный**

COGNAC

по **3** зр. а. в. фляшка.

MALAGA

въ оригінальныхъ фляшкахъ ¾ літров. по 2 зр. 60 кр.

Замовленя на провинцію залагоджують ся ôдворотною почтою.

НОВОУРЯДЖЕНЫЙ МАҐАЗИНЪ

В. СЦІБОРА и Е. ЯРОШЬ

Львôвъ, ул. Баторого ч. 20 (Готель Швайцарскій)

поручає власного выробу: сорочки мужескй по 1.40, 1.70, 1.90, 2.40 зр.; Калєсоны по 1 зр., 1.25, 1.50 кр.; Маншеты найлѣпшй дюжинъ: 4 зр. 40 кр.; Ковнѣрики найлѣпшй дюжинъ 2 зр. 40 кр.

Великій выбôръ наймоднѣйшихъ краватокъ. Бѣлє женьске и дитиняче зъ найлѣпшого матеріялу.

Маючи власну робôтню принимаємо всякй роботы входячй въ составъ бѣлого шитя. — Выробъ якъ найлѣпшій, цѣны низкй.

Зъ друкарнѣ Вл. Лозиньского пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.